

Đến thân ái ông Lãng Tử

Tốt! Tốt đẹp! Tốt đẹp rồi!
Tốt! Chết đẹp! Chết thật rồi!!
Nợ trả góp, rồi gì rồi!
Tiền nhà thuê, mấy tháng “tôi” không trả!

Nút chai đóng chết “cực bực”
Lấy gì trả lại mấy phen đau nhói?!!
Tôi đi – tôi lại – thỉnh thoảng khi,
Mà sao cuộc sống “tủi” rồi may?!

Giống đời đen bạc cau mày,
Phố phường đông đô thị còn lay lắt ngổn!
Nông thôn buồn phố phường đời đời,
Bùn cán bạc vùi lấp nỗi trĩu núp mây!!

Tốt rồi, thân xác hao gầy,
Lũ con mồi ngóng chờ may áo quần!
Eo “hai” vụng giẫm bắt thỏn,
Eo “ba” nằng cũng bắt thỏn, teo luôn!!...

Buồn nhếch nhếch a đời cực khổ buồn,
Bỗng nghe “bên phố” náo cựa nguồn chày ra?!
Hốc là “dân nòi can qua”,
Hốc là “đời mới” Tốt nhà – Việt Nam?!!!

(Ngày 17/01/2009)

Thân ông H. Quang và các Bác.

Tố - Chết rồi - Tố đến rồi.
Tố - Sắp chết - ời giờ ời !
Lì xì, quà cáp ời ời ;
Ồi ời ng tháng đã b ời m y ph n.

Nút chai m , ti n hao d n,
Lãi không tr cũng m ời ph n chia ly.
X n say- bò ời - ù lì ;
Mà sao cu c s ng nh « ri» th này ?

Đ ời đen b c, v cau mày,
Chó ăn chẻ cũng đang say ki p ng ời.
Ly h ng bu n l m ng ời ời !
Ghét b n cán ng đ ời ời ,m t d y.

Tố ! sao b t m p đ c đây,
Lũ con « sans fout » b may áo qu n,
Eo hai, tăng tr ng b t th n,
Eo ba, cũng đ t m ời phân v n tròn !!

Bu n nh ch a đ c t ng bu n,
Xa quê, nh b n, nh ngu n xót xa.
N u dân dăm n i can qua,
M ng cho dân t c, thái hoà muôn năm.
(sans fout : b t c n)

Khai Phá Lăng T.
(18/01/2009)